

Journalistik over Øresund

Et første blik på betydningen af et transnationalt nyhedsbureau i danske nyhedsmedier i Øresundsregionen

Mads Kæmsgaard Eberholst

MedieKultur 2020, 68, 42-65

Published by SMID | Society of Media researchers In Denmark | www.smid.dk

The online version of this text can be found open access at www.mediekultur.dk

Abstract

In 2012, the world's probably first regional transnational news agency was founded in the Øresund region between Denmark and Sweden. News Øresund, as the agency is called, delivers free transnational news pertaining to the Øresund region to Danish and Swedish media. Such a transnational agency can ensure that the media publish more or different transnational journalism than they would otherwise do, because the news media then does not need to do the transnational reporting themselves (Grieves, 2012). This article examines Danish media in the period before and after News Øresund, and it is argued that certain changes in the media content from the Øresund region can be traced before and after News Øresund. The changes in the media content can to a certain extent be attributed to News Øresund, as interviews with journalists on the examined media show that News Øresund is used daily in the newsrooms.

Keywords

Transnational journalistik, Øresundsregionen, europæisering, offentlighed

Indledning

I maj 2018 var tophistorien i mange danske medier, at borgmestrene i København og Malmø ville have en metrolinje, der sammenbandt deres to byer.¹ Mellem København og Malmø kører der i forvejen adskillige Øresundstog, men den nye metrolinje skulle styrke den allerede eksisterende transnationale mobilitet i Øresundsregionen, som Øresundsbroen siden år 2000 havde bygget op, så den var 400 procent højere end før broens indvielse (Falkheimer & Gustafsson, 2017). Der blev udgivet mange historier om borgmestrenes forslag til en metro-linje i dagene, der fulgte. Mange af historierne bar en reference til *News Øresund*, som er et transnationalt nyhedsbureau, der udgives af Øresundsinstituttet. Øresundsinstituttet er et transnationalt samarbejde mellem flere end 100 private virksomheder og offentlige myndigheder på begge sider af Øresund. *News Øresund* er, så vidt forfatteren er vidende, det eneste regionale transnationale nyhedsbureau i verden. Et regionalt transnationalt nyhedsbureau er i denne henseende et bureau, der udelukkende laver telegramstof omkring indhold, der er relevant for flere lande på grund af disses indbyrdes relation, og hvor stoffet uden yderligere versionering skønnes relevant for medier fra flere lande. Nærværende artikel undersøger, om dette transnationale nyhedsbureau har indflydelse på den transnationale nyhedsdækning af Øresundsregionen, samt hvordan dette eventuelt påvirker offentligheden og europæiseringen af offentligheden.

Øresundsregionen og medierne

Størsteparten af Øresundsregionens 3,8 millioner indbyggere bor i Danmark. Regionen består af Sjælland, Lolland, Falster, Møn og Bornholm på den danske side samt Skåne på den svenske side. Øresundsregionen er administrativt placeret i tre regioner: Region Hovedstaden, Region Sjælland samt Region Skåne. I alt er der 79 kommuner i området. Disse fakta, samt mange flere, kan findes på Øresundsinstituttets hjemmeside og er udarbejdet af Ørestat. Ørestat er et videns- og statistikbureau, der ligesom *News Øresund* hører under Øresundsinstituttet. I øjeblikket undergår Øresundsregionen en navneforandring til *Greater Copenhagen Area*. Der er mange begrundelser herfor: Bl.a. en geografisk udvidelse af regionen til at omfatte en større del af Sjælland og Skåne, men også en lettere forståelig ekstrovert branding mod resten af Europa. I nærværende artikel bruges regionens gamle navn dog.

Øresundsregionen er én af de ældste formaliserede regioner i Europa (Perkmann, 2003), og hvis metrolinjen bliver virkelighed, så vil sammensmeltningen af København og Malmø skabe en af de største metropolitane områder i Europa. Netop denne vision om en metropol har været en underliggende tanke i den politiske vision, der allerede fra 1960'erne politisk begyndte at forme idéen om en Ørestad: En fælles metropol der skulle bestå af København og Malmø. Men kort efter aviserne havde bragt forsider med

metro-forslaget fra de to borgmestre, fulgte det legitime spørgsmål: Hvem skal betale, og hvorfor skal København medfinansiere en metrolinje til Sverige, når pengene i stedet kunne bruges på at styrke den københavnske infrastruktur? Den danske transportminister blev citeret for at sige, at danske metrolinjer naturligvis var vigtigere end transnationale forbindelser til Malmø. På mange måder eksemplificerer metro-eksemplet den historiske udvikling i Øresundsregionen. Netop fordi Øresundsregionen har en anseelig alder og høj grad af kulturel- og arbejdsmæssig integration samt et næsten fælles sprog (Hospers, 2006) er den et af de steder i Europa, hvor en transnational europæisering af offentligheden er mulig. Men samtidigt er regionen ligesom den Europæiske Union som helhed præget af manglende politisk ejerskab og mandat samt en høj grad af teknokratisk styring, fordi der i den daglige drift af regionen er langt flere embedsmænd end politikere (Ek, 2006). At agere politisk i en transnational region er dog også svært, for som eksemplet med metrolinjen viser, overgår nationale eller lokale interesser typisk de transnationale. Som følge heraf er der generelt ikke meget politisk kapital i at agere i en transnational region (Falkheimer, 2005). Som en konsekvens af dette er der normalt ikke meget mediedækning af transnationale regioner (Grieves, 2012). Et tidligere studie af medieindholdet i Øresundsregionen fandt, at der ikke var meget mediedækning af regionen, og indholdet var uden den store substans og fokuseret på stofområderne kriminalitet, kultur og oplevelsesstof (Falkheimer et al., 2017). Dette er stofområder, som ikke kræver politikere som kilder, men også stofområder der ikke nødvendigvis har den store relevans i forhold til traditionelle journalistiske nyhedskriterier.

For at adressere både manglen på relevant indhold og underrapportering blev det transnationale nyhedsbureau News Øresund stiftet i 2012. News Øresund har base både i Malmø og København og har 10 journalister ansat. De fleste af bureauets journalister er flersprogede. Nyhedsbureauets mål er at "øge den journalistiske dækning af udviklingen i Øresundsregionen" (Falkheimer, 2014).² Selve nyhedsbureauet startede som en del af et EU-støttet projekt, således at de første år af nyhedsbureauets levetid var støttet af EU, ligesom forskningsrapporter omkring mediedækningen i regionen blev udarbejdet før stiftelsen af News Øresund (Blach-Ørsten et al., 2012; 2013). Rapporterne blev brugt til at vejlede News Øresunds stifter og redaktør i, hvilke historier der "manglede" i den transnationale dækning af Øresundsregionen. Da midlerne fra EU løb ud, overgik ejerskabet og driften til Øresundsinstituttet, hvor redaktøren for News Øresund også er administrerende direktør. News Øresund drives dog uafhængigt af Øresundsinstituttet, men trækker ofte på de analyser og statistikker, som instituttet producerer. News Øresund driver også en billeddatabase med billeder fra regionen og laver også enkelte indslag med video eller lyd. Alt indhold gøres gratis tilgængeligt på både dansk og svensk for alle interesserede medier i Øresundsregionen. Den eneste fællesnævner for det publicerede stof er, at det af redaktionen vurderes til at være af transnational interesse.

Øresundsregionen har været genstand for et par mediestudier inden for de seneste årtier. Falkheimer (2004) følger pengene fra et tidligt EU-støttet mediasamarbejde, der

kunne have visse ligheder med det tidligere beskrevne omkring News Øresund. Men en af hovedkonklusionerne her er, at da pengene fra EU slap op, uddøde mediasamarbejdet og følgende heraf dækningen af den transnationale region. Falkheimer et al. (2017) ser på mediedækningen af Øresundsregionen i danske og svenske dagblade fra 2002-2012 og konkluderer, at mediedækningen er meget sparsom og argumenterer for en svag horisontal europæisering, fordi der kun er meget begrænset adressering af politikere eller specifikke politiske beslutninger på tværs af mediedækningen i området. Dette uddybes i følgende afsnit. Studiet finder også, at interessen fra Sverige mod Danmark er betragtelig større end omvendt. Samme konklusion findes hos Eberholst (2018), der konkluderer, at indholdet på Twitter har ligheder med indholdet i dagbladene, da der kun er ganske få politikere, men mange bureaukrater og virksomheder til stede i de indsamlede tweets. Her argumenteres der for, at regionen er en bureaukratisk offentlighed.

Bevæger man sig udenfor Øresundsregionen og ser på andre transnationale regioner i Europa, har Grieves (2012) undersøgt Sar-Loor-Lux regionen (mellem Tyskland, Frankrig, Belgien og Luxembourg). Han argumenterer for, at et transnationalt nyhedsbureau kan øge eller forandre mediedækningen af transnationale regioner. Grieves beskriver ikke specifikt, hvordan sådan et bureau vil påvirke medieindholdet, men argumenterer for, at et nyhedsbureau vil frigøre medierne for den arbejdsmæssige byrde, det er at lave indholdet selv. Grieves argumenterer yderligere for, at journalister generelt opfatter transnationalt medieindhold som sværere at lave end traditionelt nationalt indhold, hvilket andre studier også tidligere har argumenteret for (de Vreese, 2007; Ørsten, 2004). Såfremt Grieves' hypotese er korrekt, kan et transnationalt nyhedsbureau måske øge mediedækningen eller ændre den, så den får en mere substantiel natur end den, som tidligere mediestudier har afdækket. Denne artikel bygger videre på Grieves' studie og undersøger, om et transnationalt nyhedsbureau, her News Øresund, rent faktisk kan skabe en forandring i den transnationale dækning af Øresundsregionen. Artiklen undersøger således dækningen af Øresundsregionen i udvalgte medier i perioden 2002 til 2018, en periode, der indeholder et både før og efter i forhold til eksistensen af det transnationale nyhedsbureau News Øresund. Studiet finder en begrænset forandring som følge af News Øresund. Afslutningsvist diskuteres, hvilken type transnational offentlighed dette kan siges at skabe samt hvilken art af europæisering, der eventuelt kan siges at foregå i denne offentlighed.

Europæisering i medierne

Med europæisering af medieindhold menes, at der i (nationale) medier afdækkes eller omtales emner eller aktører, der ikke blot er nationale, men enten forholder sig til EU som helhed eller emner, der som minimum strækker sig ud over nationale interesser eller interessenter (Gerhards, 2000 i Koopmans & Erbe, 2004). Dette kan foregå både vertikalt (i forhold til EU) og horisontalt (mellem medlemslandene), og inden for både vertikalt og horisontalt medieindhold kan tales om, at der i medierne skabes en offentlighed, og i

denne offentlighed kan der være mulighed for en form for europæisering (Koopmans & Erbe, 2004). Graden og arten af europæisering vil naturligvis være meget forskellig, ligesom den praktiske måling af europæiseret medieindhold ikke nødvendigvis siger noget om europæisering af offentligheden set fra et borgerperspektiv. Couldry i Nash et al. (2014) fokuserer på offentligheden som et medieret rum for meningsdannelse, men Fraser i Nash et al., (2014) nævner specifikt, at man i diskussionen af netop transnationale offentligheder bør se ud over horisontale og vertikale kommunikative forbindelser, fordi disse ikke synes at indfange transnationale offentligheder(s) eventuelle grad af demokratisk effektivitet som helhed. Koopmans & Erbe (2004) fokuserer på målingen af politisk indhold i tyske medier som et udtryk for en eventuel europæisering af offentligheden, men forsøger ikke med en sådan måling at sige noget om effektiviteten af en eventuel transnational europæisk offentlighed. De konkluderer dog, at der er forbindelse mellem EU's traditionelle kerneområder og europæiseringen inden for mediedækningen af disse områder. Europæiseringen er stærkere indenfor EU's kerneområder (f.eks. økonomisk politik) i forhold til områder, der traditionelt opfattes som nationale (f.eks. forsvarspolitik) (Koopmans & Erbe, 2004, p. 112).

De fleste mediestudier omkring europæisering fokuserer på den vertikale mediedækning, der findes mellem medlemslandene og den Europæiske Union (Blach-Ørsten, 2012; Ørsten, 2004, 2006; de Vreese, 2003). Vertikal mediedækning kan både være nationale politikeres omtale af EU's institutioner (*bottom-up*) eller f.eks. EU-politikeres eller EU-aktørers omtale af nationale eller transnationale interesser (*top-down*). Dette studie, som et par øvrige studier, fokuserer på den horisontale mediedækning, der findes mellem de enkelte medlemslande (Dutceac Segesten & Bossetta, 2017; Falkheimer, 2004; Falkheimer et al., 2017; Grieves, 2012; Heft et al., 2017; Lamour, 2019). Horisontal europæisering er kommunikative forbindelser *mellem* de enkelte medlemslande, og transnationalt medie indhold kan siges at være sådan en forbindelse (Grieves, 2012). Horisontal europæisering kan også opdeles i to varianter: en stærk og en svag variant. I den stærke variant er der i medieindholdet direkte forbindelse mellem medlemslandenes politiske sfærer, hvor der i den svage variant typisk blot refereres til, hvad der sker i det andet medlemsland, uden at dette egentligt kobles til en hjemlig politisk proces (Koopmans & Erbe, 2004).

Falkheimer et al. (2017) argumenterer for, at indholdet i nyhedsmedierne i Øresundsregionen udviser tegn på svag horisontal europæisering. Dette skyldes, at der er begrænset politisk interesse og manglende politisk ejerskab i Øresundsregionen. Den lave politiske interesse fører til lav mediedækning. Dette korresponderer med tidligere studier af Øresundsregionen (Ek, 2006; Hall, 2008; Lofgren, 2008). Selvom dette måske tyder på, at interessen for transnational journalistik og muligheden for horisontal europæisering er lille, findes der studier, der viser, at det er muligt at øge graden af transnational mediedækning. For eksempel argumenterer Heft et al. (2017) for, at etablerede netværk af transnationale journalister kan øge mediedækningen. Det påpeges, at der allerede findes sådanne netværk, der laver *cross border reporting*. For eksempel har Alfter (2015; 2016) beskrevet,

hvordan sådanne netværk har afdækket store internationalt dagsordensættende historier som *Panama Papers* og *Lux Leaks*. Sådanne historier er dog langt fra den daglige nyhedsdækning. Historier som disse kategoriseres som fokusjournalistik, som er den type medieindhold, mange journalister normativt ville foretrække at lave (Lund et al., 2009). Fokusjournalistik er til gengæld typisk blot 2-5 pct. af det indhold, der findes i medierne (Willig et al., 2014). Specifikt for lokale medier fandt et studie, at der var mindre end 0,1 pct. fokusjournalistik (Svith et al., 2017). Som beskrevet af Grieves (2012) kan et transnationalt nyhedsbureau dog øge den mere almindelige mediedækningen af et transnationalt område eller i det mindste *ændre* den. Grieves (2012) beskriver også andre måder at opnå dette på: en transnational fagforening, transnationale prisuddelinger og transnationale uddannelser (Grieves, 2011). Ingen af disse ting findes dog i Øresundsregionen. Følgende heraf kan det første undersøgelsesspørgsmål stilles:

RQ1: Hvordan, hvis overhovedet, varierer indholdet før og efter News Øresunds etablering?

I forhold til at undersøge nyhedsmedier er det også vigtigt, at der findes et mix af forskellige emner og typer af nyheder. Ikke alle emner bliver dækket lige grundigt og især ikke, hvis dækningen er transnational. F.eks. beskriver Dutceac Segesten & Bossetta (2017), at negative stemmer, euro-skeptikere, har er mere tilstede i horisontal transnational mediedækning. I forhold til hvilke stemmer, der kommer til orde, observerer Walter (2017), at kilderne i horisontal og vertikal mediedækning varierer. Relativt til vertikal dækning er der i horisontal dækning færre politikere og offentlige repræsentanter og embedsmænd og relativt flere repræsentanter fra civilsamfundet samt borgere. Walter beskriver, at dette kildemæssigt giver en elitær-vertikal og mere diskursiv-horisontal dimensionering af de europæiske offentligheder (Walter, 2017, p. 17). Følgende heraf kan det siges, at der i horisontal mediedækning kan forventes en form for diskursiv transnational offentlighed, hvilket trækker tråd til Habermas' (1991) tanker om offentlighed og deliberativt demokrati, hvor offentligheden er et forum for debat, hvor alle borgere bør have lige og ubetinget adgang og debattere rationelt. En tanke, der ofte bæres ind i nyere forskning omkring offentligheder på nye og sociale medier, hvor borgere og politikere kan 'mødes' og debattere eller som minimum interagere på medieplatforme som Twitter, Facebook osv. (Rambukkana, 2015; Hartley & Eberholst, 2016; Rasmussen, 2016). Dette fører til det andet undersøgelsesspørgsmål:

RQ2: Hvilken type offentlighed kan der siges at være i mediedækningen af Øresundsregionen efter etableringen af News Øresund, og hvilken form for europæisering foregår der eventuelt heri?

Metode

Dette studie består både af kvantitativ og kvalitativ empiri, som er indsamlet for perioden 2002-2018. Den kvantitative empiri er nyhedsindhold fra danske aviser i årene 2002-2014, og den kvalitative empiri er interviews med journalister og redaktører, som er udført i 2018.

Den kvantitative analyse er baseret på 797 danske nyhedsartikler fra fem danske aviser. Aviserne blev udpeget til at være de aviser, der med størst sandsynlighed ville skrive om Øresundsregionen af (Falkheimer et al., 2017). Tidligere studier har vist, at interessen fra Sverige mod Danmark er større end vice versa. Potentialet for forandring er dermed større i danske aviser end i svenske. Studiet her forsøger dermed ikke at sammenligne danske og svenske medier, men undersøger, om der i danske aviser og på danske redaktioner kan spores en eventuel forandring efter etableringen af News Øresund.

De danske medier, der analyseres, er *Politiken* (morgenavis, base i København), *Berlingske* (morgenavis, base i København), *MetroXpress* (gratisavis, trafikomdelt, nu lukket), *Helsingør Dagblad* (lokalavis) og *Frederiksborg Amt Avis Helsingør* (regionalavis med lokale redaktioner). Nyhedsartiklerne er indsamlet ved at bruge databasen Infomedia og en række søgetermer, der dækker geografiske steder og emner, der indfanger Øresundsregionen. Artiklerne er herefter blevet indholdskodet efter deskriptive faktorer som længde, stofområde, avissektion, hovedaktør, vinkling, framing af region og graden af journalistisk bearbejdning. Dette uddybes i den følgende analyse.

Der samples én uge pr. år. Den udvalgte uge er uge 46. Dette er inspireret af Blach-Ørsten & Willig (2016) samt Lund (2000), der har fulgt 'nyhedsugen' i årene 1999, 2008 og 2012. Ugen beskrives som "en 'almindelig' periode med rutinemæssige aktiviteter i Folketinget, kommunale råd, kulturlivet og sportens verden" (Blach-Ørsten & Willig, 2016, p. 11). Uge 46 er også den uge, der benyttes af Falkheimer et al. (2017). De analyserede artikler er fra print-udgaverne af aviserne, hvilket naturligvis gør det umuligt at sige noget om f.eks. tv-, online- og radiodækning eller indhold på sociale medier. Men som bemærket i Blach-Ørsten & Willig (2016) samt Lund et al. (2009) er der stor lighed mellem historierne på de forskellige medieplatforme. Den valgte fremgangsmetode er dog naturligvis definerende i den henseende, at der ikke kan siges noget konkluderende uden for de valgte medier og medietyper.

I 2015 og de følgende år var størsteparten af den transnationale dækning defineret af den europæiske flygtninge- og migrationskrise. Det viste en indledende kodning af medieindholdet fra årene efter 2014. Da dette ville gøre, at uge 46 ikke længere var sammenlignelig på tværs af analysens år, er årene fra 2015 og frem ikke en del af indholdsanalysen. Men for at forstå medieindholdet og den journalistiske kultur, der former dette, blev der i stedet lavet kvalitative interviews med reportere og redaktører på de udvalgte medier i 2018. Netop en kvalitativ forståelse af den journalistiske kultur er væsentlig for et studie som dette, da det kan give et indblik i, hvordan nyhedsarbejdets struktur og indbyggede

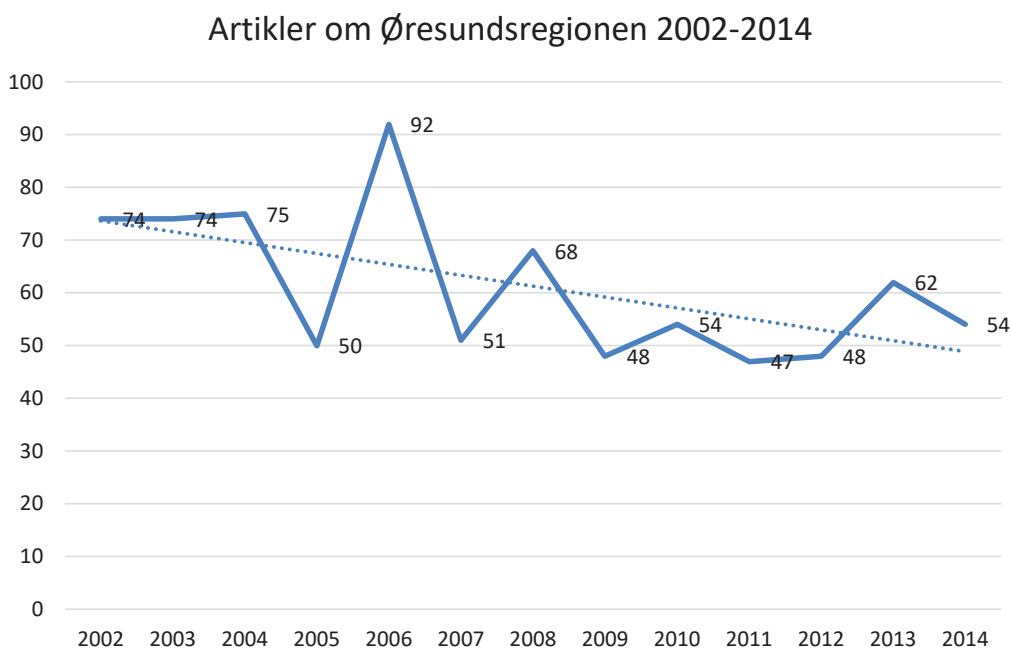
normer er med til at udvælge og forme det indhold, der indholdsanalyseres (Allan, 2010; Tuchman, 1978).

MetroXpress er ikke en del af den kvalitative analyse, da mediet undergik et navne- og ejerskifte i 2017 og ikke findes i sin 'gamle' form længere. Derfor består det kvalitative interviewmateriale af interview med otte journalister og redaktører, to (en mand og en kvinde) fra hvert tilbageværende medie. Syv blev interviewet ansigt til ansigt og én over telefon. Informanterne blev udvalgt ud fra en søgning i databasen Infomedia som de skribenter på medierne, der var mest tilbøjelig til at skrive om Øresundsregionen. Til alle interview er der brugt en fælles spørgeguide, og alle interview blev udført som semi-strukturerede interview (Brinkmann & Tanggaard, 2020).

Analyse

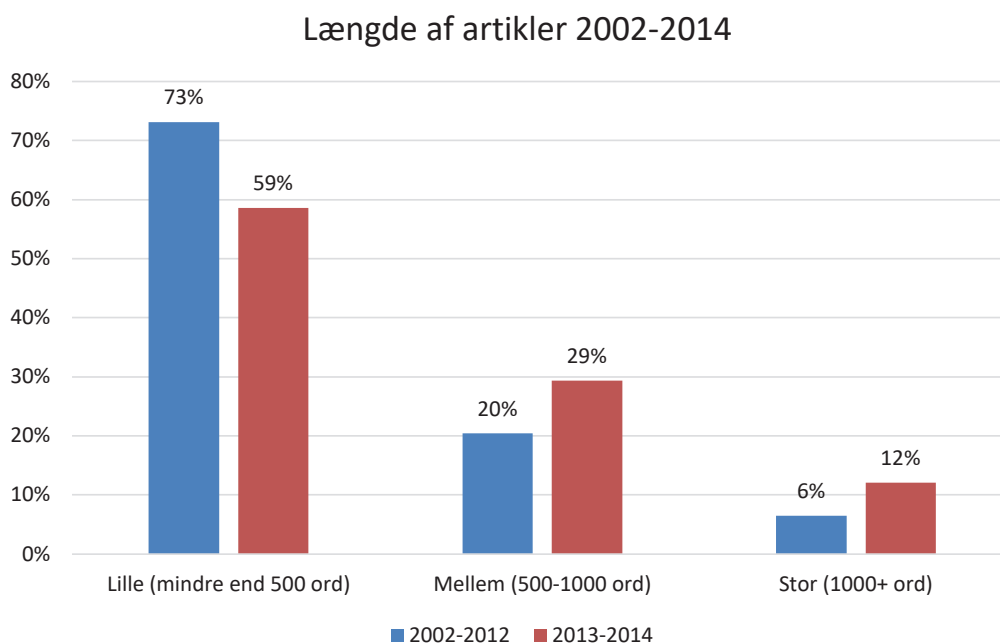
Indholdet i Øresundsmedierne

Ser man på hele perioden fra 2002-2014 er gennemsnittet for publicerede artikler om Øresundsregionen 61 artikler/år. Som det ses i figur 1, er der efter etableringen af News Øresund i 2012 dermed ikke flere artikler rent antalsmæssigt, end der var i perioden før. Tværtimod er trendlinjen i figur 1 svagt nedadgående, da gennemsnittet i perioden før 2012 er 63 artikler/år mod 55 artikler/år efter 2012.

Figur 1: Dansk mediedækning af Øresundsregionen 2002-2014 (n=797) med angivet gennemsnit for de enkelte år. Gennemsnittet for hele perioden er 61 pr. år. Trendlinjen er svagt nedadgående.

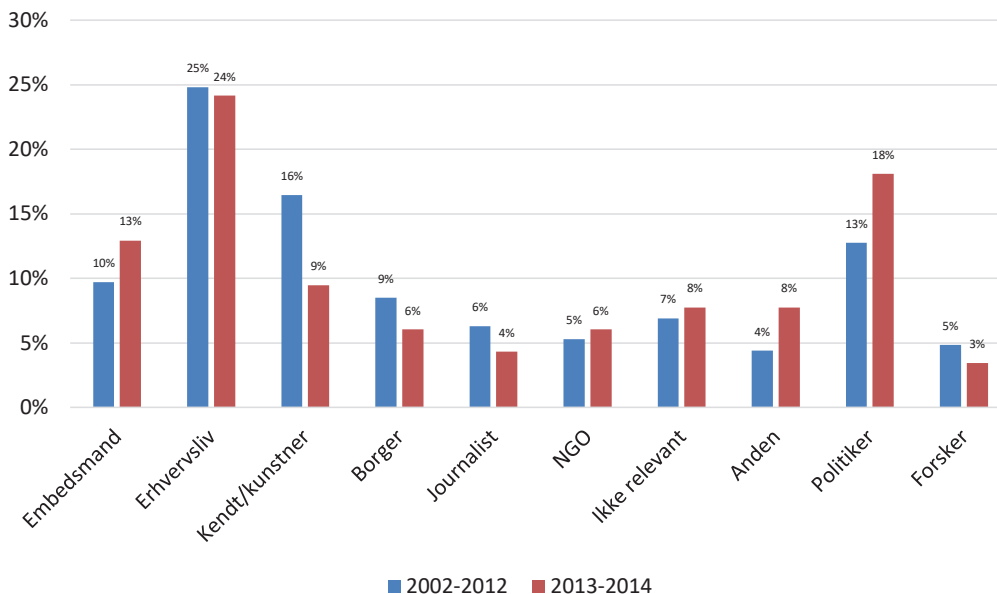
Selvom der ikke skrives flere artikler om Øresundsregionen i perioden, så kan man på figur 2 se, at artiklerne er blevet lidt længere i perioden efter 2012. I perioden før News Øresund var artiklerne generelt kortere artikler med færre end 500 ord. I perioden efter News Øresund er artiklerne lidt længere, selvom der stadig er en overvægt af korte artikler.

Figur 2: Længden af artikler om Øresundsregionen 2002-2014 (n=797) inklusive rubrik og underrubrik.

Ser man på kilder i artiklerne (figur 3), her defineret som hovedaktør, er den mest signifikante forskel, at der er flere politikere og embedsmænd til stede efter News Øresund. Den højere grad af politikere er særlig interessant, for hvis man sammenligner antallet med det generelle brug af politiske kilder, er det højt. Normalt er 14 pct. af kilderne i medierne politiske kilder (Willig et al., 2014). 18 pct. politiske kilder i årene efter 2012 må dermed siges at være mange politiske kilder både i forhold til den almene dækning, men også i sammenligning med perioden før News Øresund, hvor der var fem procentpoint færre politiske kilder.

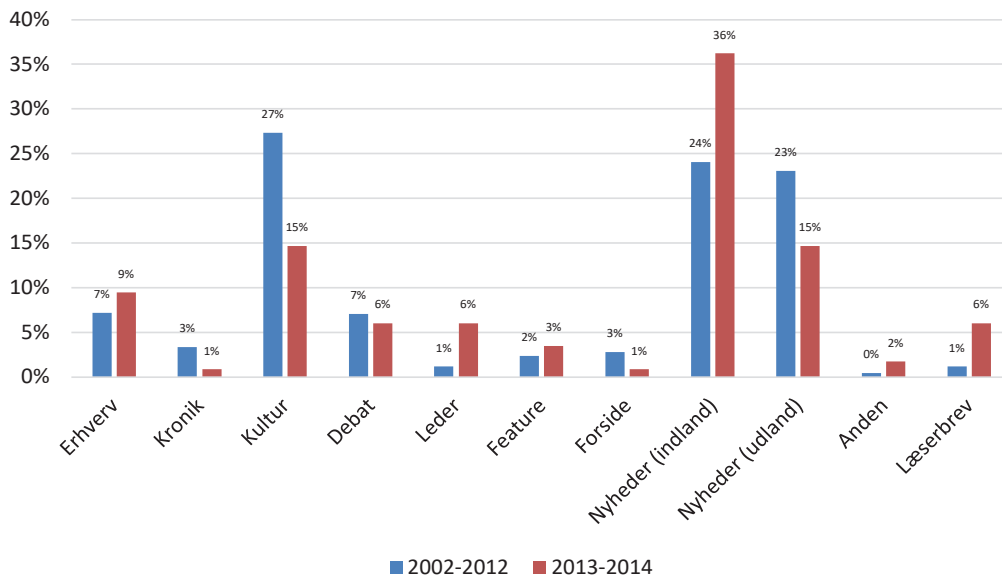
Hovedaktør i artiklerne 2002-2014

Figur 3: Kilder i artikler om Øresundsregionen (n=797). Her er kodet for hovedaktør i artiklen. Hovedaktøren er den kilde, der primært citeres, eller som artiklen kan siges at handle mest om. Kategorien "ikke relevant" anvendes, hvis der ikke er anvendt henførbare kilder, eller hvis artiklen slet ikke anvender kilder.

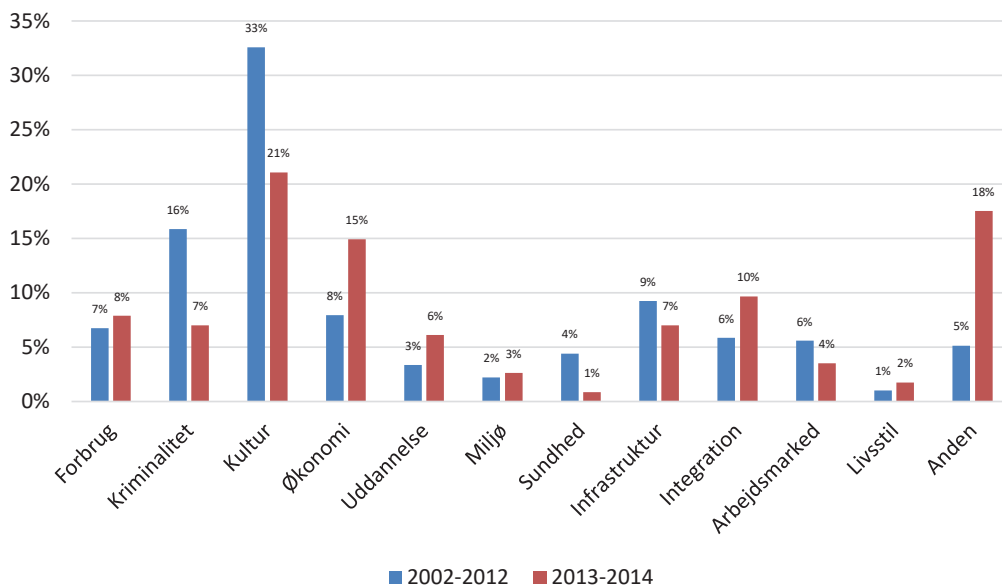
Ændringen i kildebrug er dog ikke den eneste ændring, der kan spores. Ser man på, hvordan denne ændring kan have påvirket indholdet, kan dette ses på to måder. Den første er, hvilken sektion af avisen Øresundsstoffet findes i (figur 4). Den anden er, hvilket stofområde indholdet kategoriseres som (figur 5).

Sektionsplacering af artikler 2002-2014

Figur 4: Sektionsopdeling af artiklerne om Øresundsregionen (n=797). Kategorien Nyheder (indland) dækker over både indlandsnyheder og lokale eller regionale nyheder.

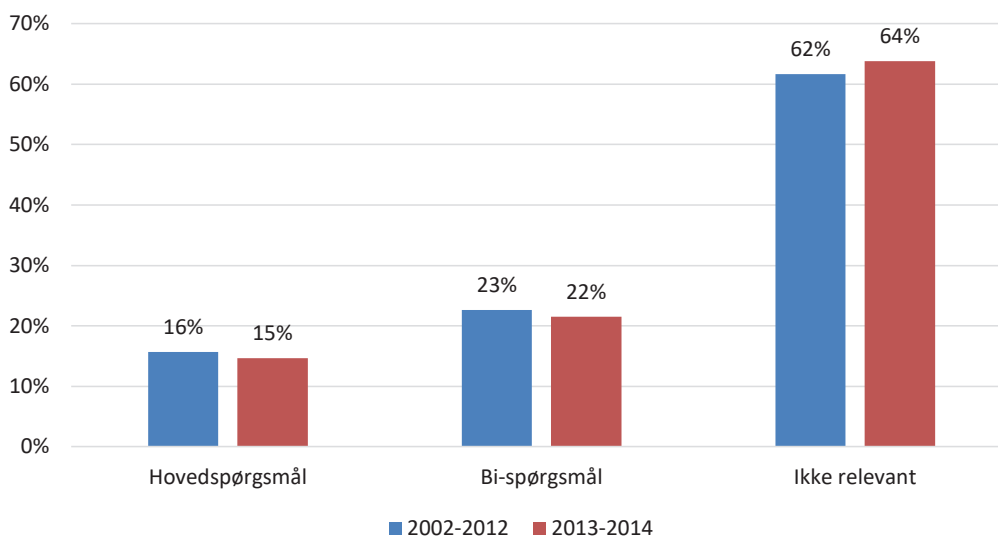
Artikler opdelt på stofområde 2002-2014

Figur 5: Stofområde-opdeling af artiklerne om Øresundsregionen (n=797).

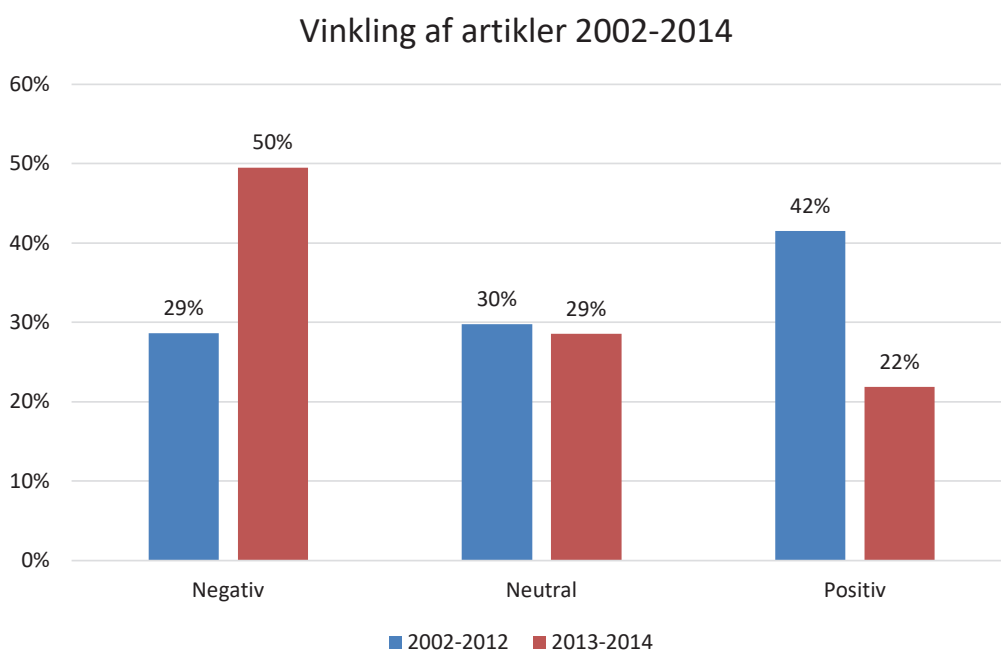
I figurerne 4 og 5 træder nogle karakteristika frem. Som det ses i figur 4, placeres Øresundsstoffet i perioden 2013-2014 i højere grad i indlandssektionen (eller lokalsektionen) af avisen, og der er samtidigt et signifikant fald i kultur- og udlandssektionen. Undersøges stofområdet i figur 5, ses et fald i kulturnyheder og en mindre stigning i klassiske nyhedskategorier som erhvervs-, uddannelses- og integrationsstof. Den største stigning findes dog i kategorien "andet", der stiger med 13 procentpoint. Dette kan eventuelt forklares ved, at mange klassiske nyheder, som de der findes i indlandssektionen, kan være svære at placere i et enkelt stofområde. Men selvom der kan observeres en ændring i både stofområde og sektionsplacering, så virker det ikke til, at *framingen* af Øresundsregionen har ændret sig (figur 6). Med framing menes her, om Øresundsregionen er genstandsfelt for artiklen, eller om regionen blot parafraseres eller nævnes i artiklen som eksempel. Øresundsregionen parafraseres i de fleste tilfælde og er ikke relevant for framingen af artiklen. Kun i få tilfælde (15 procent) omhandler artiklen Øresundsregionen som hovedspørgsmål. Dette er stort set identisk perioderne imellem.

Framing af Øresundsregionen 2002-2014

Figur 6: Hvordan er Øresundsregionen framet ($n=797$)? Her er kodet for, om Øresundsregionen spiller nogen rolle for selve indholdet i artiklen. Hvis Øresundsregionen er hovedspørgsmål, er artiklen decideret vinklet på Øresundsregionen. Hvis regionen blot nævnes i artiklen, dette kan f.eks. være som et eksempel, så er regionen blot et bi-spørgsmål. I de fleste tilfælde er Øresundsregionen som sådan ikke nævnt i artiklerne og derfor ikke relevant for kodningen. Med framing menes her altså ikke, at der foretages en egentlig framing-analyse, men der refereres til, hvordan Øresundsregionen bliver anvendt i artiklerne.

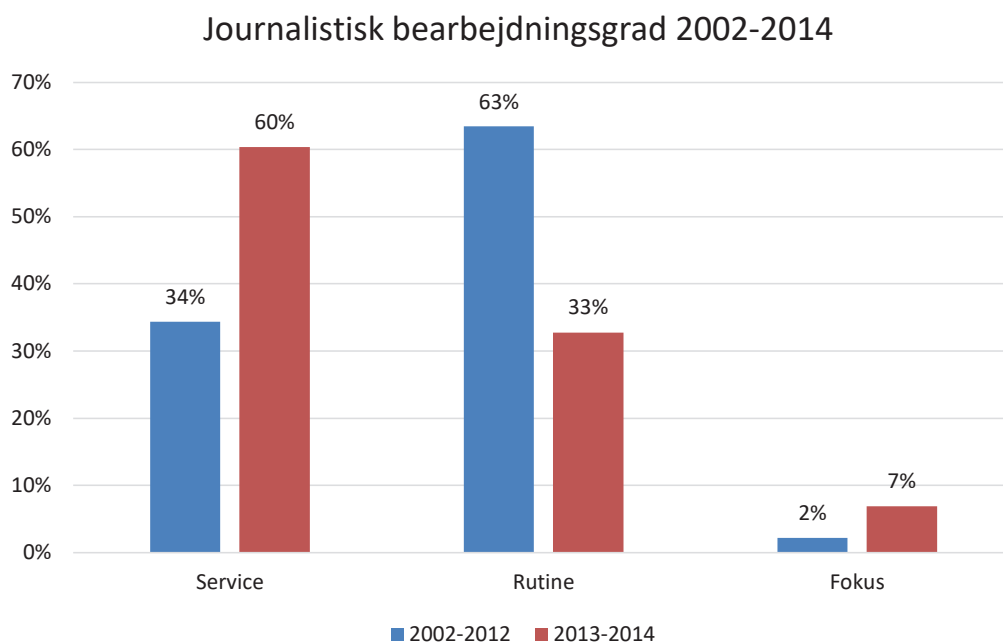
Selvom der ikke har været en egentlig ændring af artiklernes framing af regionen før/efter News Øresund, så kan det tænkes, at ændrede stofområder og sektionsplacering har affødt en ændring i vinklingen af nyhedsstoffet, i forhold til om historierne er positive eller negative (figur 7). I perioden efter News Øresund er der flere negative historier og færre positive historier. Dette kan skyldes, at negative historier kan opfattes som værende nyhedsværdige i sig selv (Galtung & Ruge, 1965), selvom kodningen af negativitet dog i praksis er svær (Harcup & Neill, 2010). Derfor kan der være en stor fejlmargen på disse tal. Dog må en 21 procentpoint stigning i negative historier og et fald på 20 procentpoint positive historier siges at være signifikant. Forskellene kan eventuelt forklares gennem faldet i kulturhistorier og stigningen i indlandshistorier.

Figur 7: Vinklingen af nyheder om Øresundsregionen ($n=797$).

Figur 8 viser graden af journalistisk bearbejdning af de enkelte artikler. Opdelingen er inspireret af Lund (2001). Fokusjournalistik er den type journalistik, som alle journalister gerne vil lave. Original journalistik, der sætter fokus på samfundsmæssigt vigtige emner. Rutinejournalistik er et trin ned af den journalistiske rangstige og kan eksempelvis være baseret på pressemeddelelser, hvor journalisten har lavet en del arbejde selv for at gøre historien færdig (det kan være research og/eller interviews). Den sidste kategori, servicejournalistik, er journalistik, der stort ikke er bearbejdet af journalisten. Det kan være en let omskrivning af en pressemeddelelse eller andet materiale, der bringes uden nogen nævneværdig redigering. Med servicejournalistik refereres her udelukkende til den mindst

mulige journalistiske bearbejdningsgrad og ikke til mediernes eventuelle funktion som livshjælp (Eide & Knight, 1999) eller service til borgernes ageren i samfundet (Kristensen, 2001).

Figur 8: Den journalistiske bearbejdningsgrad (n=797). Servicejournalistik er f.eks. pressemeddelelser, rutinejournalistik er let bearbejdet stof, og fokusjournalistik er selv-udviklede journalistiske historier.

I perioden efter News Øresund ses der et fald i rutinejournalistik og en stigning i servicejournalistik. Dette skal dog ikke nødvendigvis opfattes som problematisk eller som et udtryk for, at den journalistiske kvalitet er dalet. Det hænger nok nærmere sammen med, at der i hele undersøgelsesperioden har været en generel professionalisering af kommunikationsafdelingerne i de offentlige kontorer og virksomhederne i Øresundsregionen. Denne udvikling kan meget vel have betydning for den branding, som de kommunikationsprofessionelle forsøger at lave i Øresundsregionen (Falkheimer, 2014), hvilket kan komme til udtryk som en stigning i ubearbejdet servicejournalistik i aviserne. Denne udvikling kan i øvrigt også observeres i Øresundsregionen på Twitter. Eberholst (2018) fandt, at de offentlige kontorer og private virksomheder står for 30 procent af alle tweets i regionen. Fordelingen i den journalistiske bearbejdningsgrad i årene 2013-2014 stemmer nogenlunde overens med den fordeling, der normalt ses i danske lokalmedier hvor Svith et al. (2017) fandt, at 52 procent er servicejournalistik, 32 procent er rutinejournalistik, og blot 0,1 procent er fokusjournalistik.

Journalistisk kultur i Øresundsregionen 2018

Nu vender vi blikket mod den journalistiske redaktionskultur, der findes på de redaktioner, der udgiver det undersøgte Øresundsstof. Dette er noget, der sjældent bliver gjort i studier af europæisering (Falkheimer et al., 2017), men det er vigtigt for at forstå den kultur og indretning af nyhedsarbejdet, der påvirker dækningen af transnationale regioner (Grieves, 2012). Målet er at forstå, hvordan tilstedeværelsen af et transnationalt nyhedsbureau kan påvirke journalisternes arbejde med stof, der handler om Øresundsregionen. At forstå nyhedsarbejdets kultur handler om at forstå den praksis og de strukturer og rutiner, som journalisterne dagligt benytter for at udvælge og bearbejde stoffet, inden det udgives som nyheder.

Ligesom hos både Grieves (2012) og Falkheimer et al. (2017) findes der på redaktionerne i de fire undersøgte medier ikke nogen deciderede organisatoriske strukturer, der understøtter eller sikrer produktionen af transnationale nyheder. Der findes heller ikke nogen deciderede grænsesamarbejder mellem de undersøgte danske medier og svenske medier. Journalisterne siger, at dette skyldes, at nyhedsværdierne i de to lande ikke er ens, samt at Øresundsregionen ikke nødvendigvis redaktionelt opfattes som havende nogen egentlig nyhedsværdi.

”Det er ikke ligefrem vores kerneområde. Det er ret sjældent, vi ringer til kilder i Sverige [...] for det meste er det bare pressemeddelelser fra de her [offentlige] institutioner” (Journalist, Frederiksborg Amts Avis).

Ingen af de interviewede nævner, at der på deres medie er journalister eller redaktioner, der har ansvaret for Øresundsregionen. Alle journalisterne understreger til gengæld, at det er mere ressourcekrævende at arbejde med transnationale historier end almindelige nationale historier. Disse faktorer kan betyde, at Øresundsregionen af journalisterne ikke ses som noget, der passer ind i deres daglige rutiner og måde at udvælge stof til nyheder (Tuchman, 1978). At arbejde med Øresundsregionen opfattes altså som værende dels uvigtigt og tillige ressourcekrævende. Det understøtter Grieves' (2012) argument om, at et transnationalt nyhedsbureau kan være med til at gøre det lettere for medierne at arbejde med transnationalt stof, fordi journalisterne bliver fri for at gøre det selv.

Særligt de lokale journalister synes at være opmærksomme på, at Øresundsregionen indeholder politiske visioner, og at politikerne forsøger at sammenbinde de to lande på en række områder. Men journalisterne er skeptiske overfor stoffet, fordi de mener, læserne muligvis ikke er særlig interesseret i den type stof. Dette kan tolkes som om, journalisterne ikke opfatter politisk kapacitetsopbygning af Øresundsregionen som nyhedsværdigt i sig selv. Faktisk refererer en af de interviewede journalister til det politiske arbejde som ”*politisk tomme skaller uden egentligt indhold*” eller ”*politiske skåltaler*”. Men rigtige og målbare implikationer af det politiske arbejde opfattes til gengæld af reporterne som værende nyhedsværdigt. Specifikt nævner journalisterne infrastruktur, miljø og indvandring som vigtige politiske emner. Men de nævner også, at emnerne er svære at placere i den meget

fragmenterede politiske struktur i Øresundsregionen. De mange kommuner og regioner, der samlet udgør regionen, gør, at journalisterne efterlyser samlet politisk ejerskab over Øresundsregionen.

”... der mangler en egentlig politisk sekretariatsfunktion for regionen. For det meste bliver vi bare ledt videre til de her private konsulenthuse som for eksempel [navn på en virksomhed] for at få svar” (Journalist, Politiken).

Det manglende politiske ejerskab over regionen henføres af journalisterne også til, at Øresundsregionen hverken er national, lokal eller decideret internationalt funderet. Et eksempel på det kunne være den før omtalte flygtningekrise i 2015, hvor samtlige interviewede understreger, at der kom stort fokus på regionen og de transnationale problemer, som flygtningekrisen udgjorde. Flygtningekrisen understregede for journalisterne de iboende politiske problemer, der ligger mellem internationale interesser, national-, og lokalpolitik.

”Da trafikken i regionen blev stoppet [i 2015] på grund af flygtningekrisen [og grænserne lukkede]. Så råbte det sydlige Sverige jo på hjælp fra Stockholm. Men hjælpen kom jo ikke” (Journalist, Berlingske).

Journalisten adresserer i citatet den hverdagsudfordring, som blev afledt af flygtningekrisen. I årene 2015-2017 lukkede regionens grænser, og der kom paskontrol i tog, ved broer og på færger. Det betød, at regionens pendlere, der krydser grænser hver dag for at arbejde på den anden side af Øresund, ikke længere kunne rejse direkte og uhindret, når de skulle på arbejde. Det påvirkede arbejdsmarkedet og erhvervslivet negativt, og i perioden målte Ørestat et fald i daglige pendlere og flytninger på tværs af landene. Da de lokale og regionale politikere bad deres nationale kolleger om hjælp, kom den ikke. Dette minder på sin vis om metro-eksemplet, hvor de nationale interesser overgik de lokale og i dette tilfælde transnationale problemer. Det eksemplificerer tematisk også, at Øresundsregionen og mediedækningen heraf er noget, der ligger mellem lokalt og nationalt niveau. Dette er en udfordring for journalisterne, der på grund af nyhedsarbejdets systematiske natur har svært ved at placere regionen i deres daglige arbejde. Der er dog forskellige problemer blandt de nationale og de lokale journalister. De lokale journalister har svært ved at placere regionen, fordi den ikke er lokal nok til at indgå i de lokale sektioner og alligevel ikke af så almen interesse, at den kan indgå i de regionale sektioner. De nationale journalister har svært ved at placere regionen i indlandssektionen, fordi den træder ind over en landegrænse, og derfor typisk vil være noget, som udlandssektionen skal tage sig af. En anden vigtig forskel mellem de lokale og nationale medier er, at de lokale medier i Helsingør kun refererer til Helsingborg, som er den store by, der er lige ved siden af deres egen. De lokale medier dækker ikke, hvad der sker i Malmø.

”Vi kunne ikke drømme om at dække for eksempel en retssag i Malmø. Vi ville heller ikke skrive om Landskrona eller Lund for den sags skyld. Vi skriver om Helsingborg og måske lidt nord for” (Redaktør, Frederiksborg Amts Avis).

Det samme gælder for de nationale medier med base i København. De dækker udelukkende, hvad der sker i Malmø, og refererer ikke til Øresundsregionen som noget, der foregår udenfor Malmø. Malmø omtales til gengæld som ”lige derovre” og som et sted, man gerne vil holde øje med og skrive om.

Den tydelige opdeling af Øresundsregionen med reference til regionens store byer tyder på, at Øresundsregionen som et hele ikke placeres i det daglige nyhedsarbejde, men nærmere opfattes og behandles som noget, der ”stikker udenfor” og som noget, der hverken er lokalt, nationalt eller transnationalt. Øresundsregionen skal dermed korrespondere med eksisterende nationale og lokale nyhedsværdier for at blive til historier i medierne. Dette er et iboende problem for transnational journalistik, der kan genfindes i meget forskning omkring journalistik omkring den Europæiske Union, hvor mediedækningen er sparsom (Ørsten, 2004), og medierne har en tendens til at vinkle EU-historier nationalt, fordi historierne så passer bedre ind i de allerede eksisterende nyhedsværdier (de Vreese, 2003). Det handler dog også om den forestillede interesse hos læserne. Nyhedskriteriet *identifikation* nævnes som værende vigtigt i udvælgelsen af transnationale nyheder. I den henseende udtrykker journalisterne en bekymring om, at Øresundregionen måske ikke opfattes som værende vigtig for læserne og som noget, læserne måske ikke kan eller vil identificere sig med.

”Vi har altid i baghovedet: Hvor mange vil synes, det er interessant? Hvem er det, vi forsøger at ramme [med journalistik om Øresundsregionen]” (Journalist, Helsingør Dagblad).

Selvom journalisterne udtrykker bekymring, siger de dog også, at de oplever en stigende offentlig interesse for nyheder fra Øresundsregionen. Alle de interviewede journalister peger på flygtningekrisen i 2015 som et vendepunkt, og de peger også på de skyderier og bandeopgør, der har været i Malmø fra 2018 og frem. Disse typer af historier er dog historier, der er nyhedsværdige under alle omstændigheder, og derfor er de en form for lavthængende transnationale frugter. Det er historier, der nok ville blive bragt, uagtet de er transnationale. Men en nyere udvikling, som journalisterne peger på, er også, at læserne gerne vil vide mere om *selve* Øresundsregionen. Udviklingen overrasker en journalist, som peger på, at det afviger fra den tidligere nævnte forståelse af, at Øresundsregionen ikke er interessant for læserne.

”Vi skrev for nylig om det regionale samarbejde [...], og der var faktisk mange, der læste det, hvilket jeg finder interessant” (Journalist, Berlingske).

I spørgeguiden var der inkluderet spørgsmål angående kendskabet til og den daglige brug af News Øresund. Seks ud af de otte interviewede var klar over eksistensen af News Øresund, og der var en række interessante pointer angående brugen af det stof, som nyhedsbureauet leverer. For det første bruger de journalister, der kender til eksistensen af News Øresund, bureauet som en kilde til information, som de automatisk opsøger som en del af deres daglige arbejde. Journalister laver rutiner omkring nyhedsarbejdet (Deuze, 2008), og i den henseende er News Øresund blot en naturlig kilde til information. Men selvom journalisterne finder artiklerne fra News Øresund interessante, er det ikke nødvendigvis nok til, at de finder dem nyhedsværdige til brug på deres egne medier, fordi artiklerne ikke nødvendigvis lever op til de nyhedsværdier, som de enkelte medier arbejder med. Nogle historier opfattes også som havende lav grad af identifikation for læserne og for fattige på kilder til de lokale medier.

”De taler jo aldrig rigtig med nogen. De er aldrig ude og have fingrene nede i bolledejen [...] Men det er jo nok heller ikke det, de skal. De er nok mere overblikstighte” (Redaktør, Frederiksborg Amts Avis).

De nationale aviser med base i København siger, at det er deres område at bringe historier fra København og ”hovedstadsområdet”. Men hovedstadsområdet er ikke særlig klart defineret. De indskærper dog, at området ”klart ikke dækker Lund og Helsingborg” (Redaktør, Politiken). Men med Malmø er det en anden historie.

”Vi vil rigtig gerne lave historier fra Malmø [...] Måske er der en underliggende forståelse af, at Malmø også er vores område” (Redaktør, Politiken).

For journalisterne kan News Øresund altså siges at minde om ethvert andet nyhedsbureau, de modtager information fra. Nyhedsbureauer leverer en bruttomængde af nyheder, som journalisterne udvælger og eventuelt bringer historier fra. Falkheimer et al. (2017) beskriver, at Øresundsregionen kun er sparsomt journalistisk dækket, og interview med journalisterne afdækkede, at skulle dækningen af Øresundsregionen ændres, skulle flere historier fra regionen finde vej til redaktionernes skriveborde. I den henseende danner News Øresund bro mellem Øresundsregionen og journalisterne. Men selvom nyhedsbureauet News Øresund måske nok opfattes som en naturlig kilde til information, så siger journalisterne stadig, at der er få historier, der finder vej til dem. Nogle journalister siger, at de oplever, at nationale organisationer er meget aggressive i deres måde at kontakte journalister med forslag til historier på, men de oplever ikke, at dette gælder for historier, der handler om Øresundsregionen. De oplever kun sjældent kilder eller interessenter, der agiterer for nyhedshistorier om Øresundsregionen, og kun meget sjældent, hvis det drejer sig om de politikere, der ofte danner rammer om historierne.

”Du er nødt til at være meget opsøgende selv. Jeg synes ikke, jeg får tilbudt ret mange historier fra danske organisationer [der har en interesse i Øresundsregionen]. Hvis de kommer, pressemeddelelser, er det kun få, der når frem til mig” (Journalist, Berlingske).

Der kan naturligvis være mange forklaringer på, at journalisterne ikke mener, der er mange historier, der finder frem til dem. Det førnævnte politiske ejerskab og den manglende sekretariatsfunktion for hele Øresundsregionen kunne dog være en forklaring i sig selv.

Opsummering af resultater. Hvad har ændret sig efter 2012?

En del af medieindholdet i de samlede uger fra 2002-2014 har ændret sig i perioden efter 2012, hvor News Øresund begyndte at sende citathistorier til de danske medier. Selvom antallet af historier om Øresundsregionen er nogenlunde stabilt, virker det til, at artiklerne er blevet længere og typisk handler om indlands- eller lokalnyt fremfor perioden før News Øresund, hvor artiklerne handlede mere om kultur. Kilderne har også ændret sig, og der er færre kendte fra kulturlivet og flere politikere og embedsmænd. Interview med journalisterne viser også, at News Øresund bliver kategoriseret og anvendt som ethvert andet nyhedsbureau, og at journalisterne i høj grad har kendskab til bureauets eksistens og anvender det på daglig basis. Journalisterne opfatter Øresundsregionen som noget, der savner egentlig politisk forankring og som noget, der hverken er lokalt eller nationalt. Journalisterne opfatter de transnationale historier som vigtige og har en stigende grad af interesse for at lave historierne, men samtidig peger de på, at Øresundsregionen muligvis ikke opfattes som vigtig af læserne og derfor kan være svær at identificere sig med. Undtagelserne er, når de transnationale historier handler om emner, hvor andre nyhedsværdier også kommer i spil. Journalisterne nævner flygtningekrise, infrastruktur og klimahistorier som transnationale emner, der opfattes som vigtige for læserne.

Diskussion og konklusion

Når man ser på, hvad undersøgelsens resultater eventelt betyder, er det vigtigt at huske på, at denne undersøgelse kun ser på danske medier, samt at den kvantitative undersøgelse blot samler én uge pr. år. Derfor er det svært at generalisere resultaterne, ligesom det ikke er muligt at sige noget om udviklingen i de svenske medier i Øresundsregionen. Her kan det dog påpeges, at tidligere studier har vist, at der er større interesse for Øresundsstoffet på svensk grund end på dansk. En eventuel ændring kan da måske forventes at have været større i Sverige end i Danmark.

Ses der isoleret på den kvantitative data, er der ændringer at spore i perioden før og efter etableringen af News Øresund i 2012. Dette kan potentielt henføres til Grieves' (2012) hypotese om, at et transnationalt nyhedsbureau kan ændre den daglige dækning af et transnationalt område. Ændringerne synes her ikke at være i form af øget medie-dækning, men snarere i form af en anderledes rapportering fra Øresundsregionen. Dette

kan skyldes, at News Øresund danner bro og sørger for, at historier fra regionen kommer ud til medierne og dermed, som Grieves påpeger, tager byrden ved at skulle lave transnational journalistik fra medierne. Det er dog vanskeligt at pege på en egentlig kausal forbindelse mellem den indsamlede kvantitative data og News Øresund, og det er ikke let at se, om nogle af de telegrammer, News Øresund har publiceret, er blevet til artikler, der direkte indgår i indholdsanalysens data. Det til trods underbygges idéen om, at News Øresund danner bro, og at dette har indflydelse på medieindholdet af, at journalisterne fortæller, at nyhedsbureauet er en naturlig kilde til information, som de følger fra dag til dag. Journalisterne mindes altså dagligt om, at der er noget, der hedder Øresundsregionen. Dette kan have indflydelse på, om journalisterne vælger at skrive en artikel om regionen eller ej. Det virker til, at udviklingen i årene fra de kvantitative data ophører, til de kvalitative interview er udført, eventuelt kan have medført, at Øresundsregionen har fået en tydeligere plads i journalisternes bevidsthed. Hvor Falkheimer et al. (2017) i interview med journalister ikke fandt tegn på, at journalisterne opfattede regionen som nyhedsværdig i sig selv, synes dette i 2018 at være blødt noget op. Men selvom Øresundsregionen muligvis opfattes som mere nyhedsværdig, udfordres dette dog af de nyhedsrutiner, der arbejdes i og de nyhedsværdier, som medierne udgiver efter, hvor transnationale historier opfattes som mere besværlige at give sig i kast med end nationale eller lokale historier.

Ser man på resultaterne i forhold til idéen om den offentlige sfære, ser det ud til, at den type medieindhold, der findes i Øresundsregionen, groft passer ind i den type offentlighed, som Walter (2017) benævner *diskursiv offentlig sfære*. Men hvor Walther finder en del borgere i denne offentlighed, passer dette ikke helt med medieindholdet i denne analyse, hvor der ikke er mange borgere, der kan indholdskodes som *hovedaktør* i de enkelte artikler. Tværtimod er der i perioden efter News Øresund en stigende grad af politikere. Men begge disse observationer skal ses i lyset af selve idéen om den diskursive offentlige sfære hvor “... *governmental actors possess the highest legitimacy to implement binding decisions and are therefore in the centre of attention in the public sphere, at least during political everyday business*” (Walter, 2017, p. 5). Selvom journalisterne i den henseende peger på et manglende politisk ejerskab som en del af forklaringen på, hvorfor det er svært at skrive historier om Øresundsregionen, så betyder dette måske blot, at selvom politikerne er tilstede i mediedækningen, så står disse politikere ikke eksklusivt for idéen om Øresundsregionen i deres politik. Dette kan samtidig være medvirkende til at forklare, at journalisterne ligesom politikerne har svært ved at placere Øresundsregionen mellem det lokale og nationale. Dette har også en indvirkning på en eventuel europæisering af offentligheden i Øresundsregionen. I den indsamlede data kan ikke ses nogen egentlig grad af europæisering. I langt størsteparten af tilfældene behandles selve Øresundsregionen blot som et bi-spørgsmål eller som slet ikke relevant for artiklerne. Dette sammenholdt med et manglende politisk ejerskab gør, at medieindholdet i Øresundsregionen efter News Øresund på lige fod med Falkheimer et al. (2017) bedst kan beskrives

som svagt horisontalt europæiserende. Selvom der er flere politikere i perioden efter 2012, så er der også mange af kilderne, der er embedsmænd eller fra erhvervslivet. Dette kunne tyde på et i EU-forskningen velkendt demokratisk underskud, men det kan også understrege, at mange af de interesser, der er i en transnational region som Øresundsregionen ikke nødvendigvis er politiske, men nærmere og måske dybere er forankret i erhvervslivet. Et erhvervsliv, der er afhængig af arbejdskraft og har økonomiske markeder og interesser på begge sider af Øresund. Dette støtter Grieves' (2012) idé om, at *historier* ikke nødvendigvis stopper ved grænsen, men det gør lokale og nationale *nyheder* til gengæld som oftest. Det peger dog også på, at processen omkring europæisering af offentlige sfærer i transnationale regioner som Øresundsregionen ikke nødvendigvis indfanges udelukkende ved at se på medieindholdet, der findes i området. Dette er som tidligere nævnt også er en af de tanker, der findes i Fraser i Nash et al. (2014) omkring den transnationale offentlighed som fænomen. Det er meget antageligt, at der findes en velfungerende transnational offentlighed i Øresundsregionen, men at denne blot ikke indfanges ved at måle på medieindholdet på den måde, som det gøres i denne artikel eller som helhed. Om dette faktisk er tilfældet kan eventuelt fremtidigt undersøges ved at inddrage andet og mere end kommunikative forbindelser, hvoraf medieindhold blot er én, i en undersøgelse heraf. Dette studie viser, ligesom Eberholst (2018), Falkheimer (2004) og Falkheimer et al. (2017), at der er stor basis for at undersøge erhvervslivet. I alle tre studier ses det, at erhvervslivet er en fremtrædende spiller i medieindholdet, og det er derfor muligvis med basis i dette, at man kan finde effektive transnationale offentligheder. Dog må det da påpeges, at den demokratisk kritiske funktion af offentlighedsbegrebet forsvinder til fordel for et mere praktisk dagligdags perspektiv på funktionen af offentligheden; i dette tilfælde i højere grad som et mobiliserende led for transnational arbejdskraft og økonomiske interesser, men i lavere grad som grundsten i den demokratiske debat.

Noter

- 1 Se for eksempel: <https://www.dr.dk/nyheder/regionale/hovedstadsomraadet/frank-jensen-vil-have-metro-til-malmoe-skal-finansieres-af>
- 2 <http://www.newsøresund.dk/om-news-øresund/>

Referencer

- Alfter, B. (2015). *Journalistik over grænser (first)*. Aarhus: Forlaget Ajour
- Alfter, B. (2016). Cross-border collaborative journalism: Why journalists and scholars should talk about an emerging method. *Journal of Applied Journalism & Media Studies*, 5(2), 301-315. Konsuleret 24. juni 2020, https://doi.org/10.1386/ajms.5.2.297_1.
- Allan, S. (2010). *News Culture* (3. ed.). Maidenhead, New York: McGraw-Hill/Open University Press.
- Blach-Ørsten, M. (2012). Pressen og EU-formandskabet. *Økonomi & Politik*, 3(1), 51-63.

- Blach-Ørsten, M., Eberholst, M.K., Falkheimer, J., & Møllerstrøm, V. (2012). *Billedet af Øresundsregionen i danske og svenske medier*. Konsulteret 24. juni 2020, https://rucforsk.ruc.dk/ws/portalfiles/portal/40065385/Medierapport_dec2012.pdf.
- Blach-Ørsten, M., Eberholst, M.K., Falkheimer, J., & Møllerstrøm, V. (2013). *Forskelle og ligheder mellem skånske og danske mediers dækning af Øresundsregionen 2002 – 2012*. Media Research Øresund. Konsulteret 24. juni 2020, https://rucforsk.ruc.dk/ws/files/40805064/Medierapport_MP_20130612.pdf.
- Blach-Ørsten, M., & Willig, I. (Eds.) (2016). *Den fælles dagsorden og alle de andre: En nyhedsugeanalyse af medieindhold, mediebrug og medieforventninger*. Samfundslitteratur.
- Brinkmann, S., & Tanggaard, L. (Eds.). (2020). *Kvalitative metoder: en grundbog* (3. udgave.). København: Hans Reitzel.
- de Vreese, C.H. (2003). Framing Europe: Television news and European integration. *Javnost*, 10, 116-118. Konsulteret 24. juni 2020, <https://hdl.handle.net/11245/1.220515>.
- de Vreese, C. H. (2007). The EU as a public sphere. *Living Reviews in European Governance*, 2(3). Konsulteret 24. juni 2020, <https://doi.org/10.12942/lreg-2007-3>.
- Deuze, M. (2008). Understanding journalism as newswork: How it changes, and how it remains the same. *Westminster Papers in Communication and Culture*, 5(2), 4-23.
- Dutceac Segesten, A., & Bossetta, M. (2017). The Eurosceptic Europeanization of public spheres: Print and social media reactions to the 2014 European Parliament elections. *Comparative European Politics*, 17, 361-379. Konsulteret 24. juni 2020, <https://doi.org/10.1057/s41295-017-0099-5>.
- Eberholst, M.K. (2018). #øresund og #greatercph på Twitter. *Nordicom Information*, 40(2), 54-65. Konsulteret 24. juni 2020, <http://www.nordicom.gu.se/sites/default/files/kapitel-pdf/eberholst.pdf>.
- Eide, M., & Knight, G. (1999). Public/private service: Service journalism and the problems of everyday life. *European Journal of Communication*, 14(4), 525-547.
- Ek, R. (2006). The Öresund Region - Six years with the bridge. Paper presented at the conference, *Towards a New Nordic Regionalism?* arranged by the Nordic Network of the Regional Studies Association in Balestrand, Norway, 4–5 May, 2006. Konsulteret 24. juni 2020, <https://lucris.lub.lu.se/ws/files/6418398/1216073.doc>.
- Falkheimer, J. (2004). Att gestalta en region: källornas strategier och mediernas föreställningar om Öresund. *Centrum för Danmarksstudier*, Vol. 4 [Thesis, Department of Strategic Communication, Örebro University, Denmark]. Konsulteret 24. juni 2020, <https://lup.lub.lu.se/search/publication/21834>.
- Falkheimer, J. (2005). Formation of a region: Source strategies and media images of the Sweden–Danish Öresund Region. *Public Relations Review*, 31(2), 293-295. Konsulteret 24. juni 2020, <https://doi.org/10.1016/j.pubrev.2005.02.023>.
- Falkheimer, J. (2014). *Media Strategy and Place Branding in the Transnational European Öresund Region*. *Revista Internacional de Relaciones Públicas*, IV(8), 27-42. Konsulteret 24. juni 2020, <http://revistarelaionespublicas.uma.es/index.php/revrrpp/article/viewFile/279/174>.
- Falkheimer, J., Blach-Ørsten, M., Eberholst, M.K., & Møllerstrøm, V. (2017). News media and the öresund region: A case of horizontal Europeanisation? *Nordicom Review*, 38(1), 1-15. Konsulteret 24. juni 2020, <https://doi.org/10.1515/nor-2016-0041>.
- Falkheimer, J., & Gustafsson, N. (2017). Greater Copenhagen och mindre Öresund. In U. Andersson (Ed.), *Slutna rum och öppna landskap* (pp. 1-16). Konsulteret 24. juni 2020, <https://lup.lub.lu.se/search/publication/a18b9b2c-8917-4361-94a3-14245c49efb2>.
- Galtung, J., & Ruge, M. H. (1965). The structure of foreign news: The presentation of the Congo, Cuba and Cyprus crises in four Norwegian newspapers. *Journal of Peace Research*, 2(1), 64-90. Konsulteret 24. juni 2020, <https://doi.org/10.1177/002234336500200104>.

- Grievés, K. (2011). Transnational journalism education. *Journalism Studies*, 12(2), 239-254. Konsulteret 24. juni 2020, <https://doi.org/10.1080/1461670X.2010.490654>.
- Grievés, K. (2012). *Journalism Across Boundaries*. Palgrave Macmillan.
- Habermas, J. (1991). *The Structural Transformation of the Public Sphere: An Inquiry Into a Category of Bourgeois Society* (First, Vol. 68).
- Hall, P. (2008). Opportunities for democracy in cross-border regions? Lessons from the Øresund Region. *Regional Studies*, 42(3), 423-435. Konsulteret 24. juni 2020, <https://doi.org/10.1080/00343400701281592>.
- Harcup, T., & Neill, D.O. (2010). What Is News ? *Galtung and Ruge revisited*. *Journalism Studies*, 2(2), 261-280. <https://www.doi.org/10.1080/14616700118449>
- Hartley, J.M., & Eberholst, M.K. (2016). Facebook-debatter. Hvem sætter dagsordenen? In M. Blach-Ørsten, & I. Willig (Eds.), *Den fælles dagsorden og alle de andre* (pp. 83-105). Konsulteret 24. juni 2020, [http://forskning.ruc.dk/site/da/publications/facebookdebatter-hvem-saetter-dagsordenen\(6316b7b6-e782-44a8-83a4-014e339f6160\)/export.html](http://forskning.ruc.dk/site/da/publications/facebookdebatter-hvem-saetter-dagsordenen(6316b7b6-e782-44a8-83a4-014e339f6160)/export.html).
- Heft, A., Alfter, B., & Pfetsch, B. (2017). Transnational journalism networks as drivers of Europeanisation. *Journalism*, 20(9), 1183-1202. Konsulteret 24. juni 2020, <https://doi.org/10.1177/1464884917707675>.
- Hospers, G.J. (2006). Borders, bridges and branding: The transformation of the Øresund region into an imagined space. *European Planning Studies*, 14(8), 1015-1033. Konsulteret 24. juni 2020, <https://doi.org/10.1080/09654310600852340>.
- Koopmans, R., & Erbe, J. (2004). Towards a European public sphere? *Innovation: The European Journal of Social Science Research*, 17(2), 97-118. Konsulteret 24. juni 2020, <https://doi.org/10.1080/1351161042000238643>.
- Kristensen, N.N. (2001). Kulturjournalistik – fra finkulturel kritik til pr og adspredelse. *Kontur*, 3. Konsulteret 24. juni 2020, <https://kontur.au.dk>.
- Lamour, C. (2019). Researching mediaspace in a European cross-border region: The meaning of places and the function of borders. *Communications*. Advance online publication. Konsulteret 24. juni 2020, <https://doi.org/https://doi.org/10.1515/commun-2019-2068>.
- Lofgren, O. (2008). Regionauts: The transformation of cross-border regions in Scandinavia. *European Urban and Regional Studies*, 15(3), 195-209. Konsulteret 24. juni 2020, <https://doi.org/10.1177/0969776408090418>.
- Lund, A.B. (Ed.) (2000). *Først med det sidste: en nyhedsuge i Danmark*. Århus: Ajour.
- Lund, A.B. (2001). The genealogy of news. *Nordicom Review*, 1, 37-42. Konsulteret 24. juni 2020, <https://doi.org/10.1093/0195134982.001.0001>.
- Lund, A.B., Willig, I., & Blach-Ørsten, M. (2009). *Hvor kommer nyhederne fra?* Konsulteret 24. juni 2020
- Nash, K., Fraser, N., Couldry, N., Kurasawa, F., Hutchings, K., & Owen, D. (2014). *Transnationalizing the public sphere* (K. Nash, Ed.). Cambridge: Polity Press.
- Ørsten, M. (2004). *Transnational politisk journalistik*. Konsulteret 24. juni 2020, <http://rub.ruc.dk/soeg/kviksoeg/?query=8773496103>
- Ørsten, M. (2006). Europæisk offentlighed i danske medier – Danmark som foregangsland for udviklingen af en transnational politisk journalistik? *Journalistica - Tidsskrift for forskning i journalistik*, 1(2), 103-119. Konsulteret 24. juni 2020, <https://doi.org/10.7146/journalistica.v1i2.1791>.
- Perkmann, M. (2003). Cross-border regions in Europe: Significance and drivers of regional cross-border co-operation. *European Urban and Regional Studies*, 10(2), 153-171. Konsulteret 24. juni 2020, <https://doi.org/10.1177/0969776403010002004>
- Rambukkana, N. (Ed.) (2015). *Hashtag Publics: The Power and Politics of Discursive Networks*. New York: Peter Lang.

- Rasmussen, T. (Ed.) (2016). *The Internet Soapbox: Perspectives on a changing public sphere*. Oslo: Universitetsforlaget. Konsulteret 24. juni 2020, <https://doi.org/10.18261/9788215027180-2016>.
- Svith, F., Jacobsen, P.F., Rasmussen, S.K., Jensen, J.L., & Andersen, H.T. (2017). *Lokal- og regionalmediers indhold, rolle og betydning i lokalområder i 2017*. Konsulteret 24. juni 2020, <https://slks.dk/mediernes-udvikling-2016/specialrapporter/lokal-og-regionalmediers-indhold-rolle-og-betydning/>
- Tuchman, G. (1978). *Making News: A study in the construction of reality*. New York: The Free Press.
- Walter, S. (2017). Three models of the European public sphere: An analysis of the actor structure in EU news. *Journalism Studies* 18(6), 749-770. Konsulteret 24. juni 2020, <https://doi.org/10.1080/1461670X.2015.1087815>.
- Willig, I., Blach-Ørsten, M., Møller Hartley, J., & Flensburg, S. (2014). *Specialrapport: Journalistiske kvaliteter 1999–2014*. Konsulteret 24. juni 2020, <http://slks.dk/mediernes-udvikling-2014/specialrapporter/journalistiske-kvaliteter/>.

Mads Kæmsgaard Eberholst
Studielektor og ph.d.-studerende
Institut for Kommunikation og Humanistisk Videnskab
Roskilde Universitet
makaeb@ruc.dk